

Els principals passos de fauna que travessen les carreteres que hi ha al voltant dels Aiguamolls de l'Empordà quedaran protegits per barreres olfactivas, amb què es pretén evitar els accidents de trànsit en què periò-

dicament estan implicats animals que van d'una banda a l'altra del parc, especialment daines i senglars. Es tracta d'unes estacues amb escumes impregnades d'olor de llop o felí, que fa que els animals s'ho pensin dues vegades

abans de travessar. Ja se n'han clavats unes dues-centes a la C-260, entre Castelló d'Empúries i Empuriabrava, un dels punts més conflictius. Aviat se'n posaran un miler més a la carretera de Sant Pere Pescador.

Col·loquen estacues amb olor de llop per evitar accidents de trànsit al voltant dels Aiguamolls

► Aquesta barrera olfactiva fa que els animals, bàsicament daines i senglars, alenteixin la mama abans de travessar

► Ja se n'han clavats unes 200 a la carretera de Roses i se'n posaran un miler més a la de Sant Pere Pescador

ROBERT CARMONA
Castelló d'Empúries

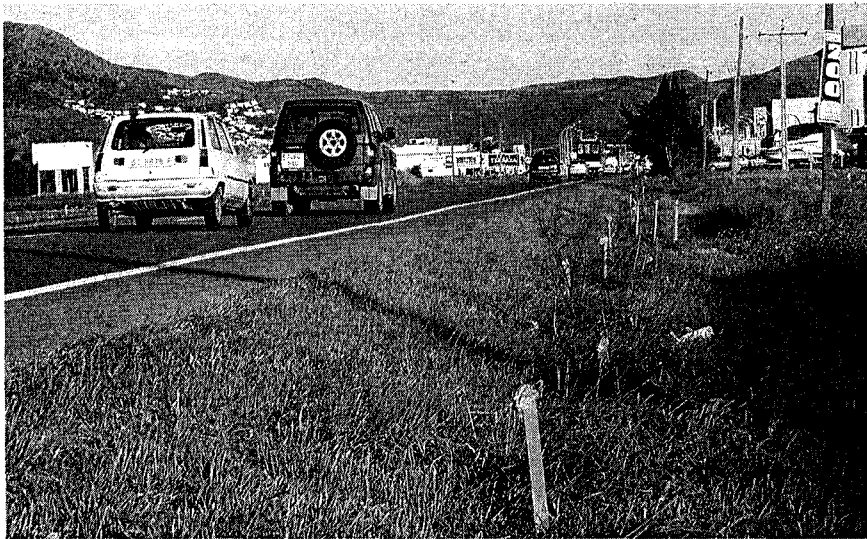
• El tram de la C-260 entre Castelló i Empuriabrava i la carretera de Sant Pere Pescador són actualment els punts més conflictius pel que fa a accidents de trànsit amb animals del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

La barrera d'olor, provada amb èxit l'any passat, consisteix a posar dues fileres d'estacues als marges de la carretera, separades cinc metres. Els animals, quan hi arriben, s'aturen i alenteixen la marxa, pel recel que tenen a prop un depredador, fins que no senten soroll. Aquest efecte, junt amb la senyalització de la carretera perquè els conductors redueixin la velocitat, s'ha provat que evita en molts casos que arribi a haver-hi l'accident.

«No és una barrera impermeable, sinó que el fet de fer prendre atenció, tant a l'animal com al conductor, fa que disminueixi considerablement el risc», remarca el director dels Aiguamolls, Josep Espigulé.

Quan es va fer el desdoblament de la C-260 entre Empuriabrava i Roses ja es van preveure passos de fauna per sota la carretera, però encara hi ha molts animals que continuen passant pel tram encara pendent de desdoblament, entre Castelló i Empuriabrava. En aquest punt ja s'han posat unes 200 estacues les darreres setmanes.

L'actuació preventiva més important, però, es farà els pròxims mesos. Està previst posar un miler d'estacues impregnades d'olor de depredadora a la carretera de Sant Pere, entre el rec Sirvent i el rec Corredor, un dels punts més problemàtics on els animals travessen la carretera.

Estacues amb l'escuma impregnada d'olor de llop o felí al costal de la C-260, entre Castelló i Empuriabrava. / R. CARMONA.

Provat amb èxit l'any passat a l'estany de Banyoles

• A final d'estiu de l'any passat es van fer les primeres proves d'aquest sistema per evitar accidents amb la fauna salvatge. Concretament es van instal·lar barreres d'olor en un tram de la carretera de l'estany de Banyoles i també en un petit tram de la carretera de Sant Pere Pescador. Segons el director del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, Josep Espigulé, els resultats han estat satisfactoris i la barrera d'olor s'ha demostrat més efectiva que altres sistemes anteriors. Aquest és el cas del sistema que reflecteix els llums dels vehicles cap als camps del voltant, per simular l'aparència d'un animal amenaçador, però perd efecte en horari solar.

En la iniciativa de la barrera d'olor a Alemanya hi ha fins a 35.000 quilòmetres tractats amb aquest sistema, s'hi van implicar la Federació de Caça de Girona i la direcció general d'Activitats Cinètiques i Pesca Continental.

Una estació de servei per als ocells, a Castell d'Aro

JOAN TRILLAS
Castell d'Aro

• La bassa del Dofi de Castell d'Aro, la primera artificial de Catalunya, fa tretze anys, i s'ha convertit en pas obligat per les aus migratòries, com si es tractés d'una gran «estació de servei».

La bassa, promoguda pel grup de natura Sterna, ofereix una oportunitat per observar les evolucions de les aus, en un espai privilegiat, ple de vida natural. El grup de natura Sterna va néixer d'una trobada esporàdica entre Jaume Ramot i Pere Pons, i de l'afició que tots dos tenien pels ocells. Van estar fent sortides, fins que es van plantejar fer un projecte comú; era el 1988.

Els aiguamolls
Després s'hi va afegir un altre company, Josep Maria Bas. Tots tres van arribar a pensar que a banda

Un grup d'ànecs colverd, a la bassa del Dofi de Castell d'Aro. / CARLOS ÀLVAREZ.

dels treballs de recerca, calia negociar, buscar subvencions, i només eren tres aficionats. Per aquest motiu, van decidir constituir-se en associació. Una de les idees bàsiques que en aquell moment tenien al cap era crear un aiguamoll artificial. Després dels treballs de condicionament d'uns terrenys municipals, que s'utilitzaven com a abocador, el 27 de juny del 1990 es va obrir l'aixeta, i l'aigua de la depuradora, que és la que subministra el cabal que manté la bassa artificial, va començar a inundar

el solar, que fa mitja hectàrea.

La bassa del Dofi va ser i encara és l'emblemàtic del grup de natura Sterna, que els ha consolidat. L'aiguamoll artificial es va fer en uns terrenys municipals, ja que l'Ajuntament va ser, el moment va col·laborar-hi de manera important. A partir de llavors, diverses persones de la població van començar a participar amb nosaltres», recorda Jaume Ramot. L'elecció del nom va ser relativament fàcil: en el lloc on ara hi ha la bassa es va enterrar un dofí mort que havia aparegut a la platja.

Ara la bassa és una realitat, molt visitada, i un punt de referència per a les aus en els seus moviments migratoris.

PLATJA D'ARO
EN VENDA DÚPLEX
1A LÍNIA DE MAR - CENTRÍC
Pebedor, cuina, menjador, 4 habitacions, 2 banys complets, 2 terrasses, molat, bon estal.
FANTÀSTICA PANORÀMICA
D'AVANT DEL MAR
Tel. 639 33 52 29

Ahora somos
Sindicato del Cobro
GESTIÓN DE IMPAGADOS
SIN HONORARIOS
INICIALES
902 18 00 64